

گفت‌وگو با رزمی‌کار قهرمان:

برای موفقیت

بیشتر از توانایی اراده لازم است

شیم کریمی

«اگر روزی مربی شوم همیشه به شاگردانم می‌گویم که بهترین دفاع، درگیر نشدن است و به خودشان به عنوان یک رزمی‌کار مغرور نشوند.» این جمله را محمدعلی پورهمتی، ۹ ساله و دانش‌آموز پایه‌ی چهارم مدرسه‌ی امام‌رضاع) می‌گوید. او از ۴ سالگی ورزش را با رشته‌ی دفاع شخصی در سبک دفاع نوین آغاز کرد و اکنون صاحب کمربند قرمز این رشته و عنوان نایب قهرمانی کشور است. محمدعلی در محاسبات سریع ریاضی نیز توانمند و صاحب‌مقام است. با این ورزشکار ریاضی‌دان گفت‌وگو کرده‌ایم که می‌خوانید.

چگونه دفاع شخصی را برای ورزش

انتخاب و تاکنون چقدر پیشرفت کرده‌ای؟

ابتدا که می‌خواستم وارد رشته‌ی رزمی بشوم، پدرم پیشنهاد رشته‌ی تکواندو را داد. وقتی برای ثبت‌نام رفتیم باشگاه، فقط رشته‌ی دفاع شخصی ثبت‌نام کردم و علاقه‌ام به این رشته به مرور سبب شد که آن را ادامه بدهم. دوست دارم تا آخرین مرحله که گرفتن دان ۱۰ است پیش بروم. اولین بار وقتی ۶ ساله بودم در مسابقات استانی در استایل فرم، مدال برنز کسب کردم. پس از آن در رشته‌ی دفاع شخصی سال‌های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ در مسابقات استانی مدال طلا، ۱۴۰۳ مدال نقره‌ی مسابقات کشوری و ۱۴۰۴ هم در مسابقات استانی مدال طلا گرفتم. در مسابقات استانی آمادگی جسمانی سال‌های ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ هم موفق به کسب مدال‌های طلا و برنز شدم.

خاطره‌ای از مسابقات خودداری؟

در مسابقات کشوری ۱۴۰۳، استایل فرم و کاتای خنجر را با هم ادغام کرده بودم. در این مسابقات افتادن سلاح باعث کسر امتیاز می‌شود. وقتی که استایل فرم را شروع کردم، پس از مدتی خنجرم که زیر کمر بندم گذاشته بودم افتاد. استرس خیلی بدی پیدا کردم، با توجه به اینکه نمی‌توانستم حرکت اضافه‌ای انجام بدهم باید راهی برای برداشتن خنجرم پیدا می‌کردم. بالاخره توانستم خیلی خوب به قول معروف کار را جمع کنم. البته به دلیل افتادن خنجرم از من کسر امتیاز شد و به همین دلیل با اختلاف خیلی کم نفر دوم مسابقات شدم.

